

[Ministeren for Grønland.]

til 500.000 kubikfod. Dette omsat til penge betyder, at den kgl. grønlandske handel har mistet en bruttoindtægt på 3,3 mill. kr. I nettoindtægt betyder dette forhold, denne konkurrence fra private rederes side, at den kgl. grønlandske handel mister en indtægt på 1,5-2 mill. kr. Dette beløb er for mig et stort beløb, ikke mindst i disse sparetider. Vi har mange gange fra regeringens side hørt henstillinger fra de konservatives side og fra venstres side om, at regeringen skal gøre, hvad den kan, for at finde frem til sparemuligheder. Her er der en sparemulighed, en sparemulighed, der vil beløbe sig til i hvert fald 2 mill. kr. pr. år. Hvis lovforslaget ikke gennemføres, vil det være ensbetydende med, at det indtægtstab, som staten har, bliver vi nødt til at dække fra skatteydernes side, altså en samfundsmæssig ekstra omkostning, for at vi derved kan give visse private købmænd i Grønland, der i forvejen er stærkt privilegerede, en ekstra indtægt. Sådanne tankegange kan jeg ikke acceptere.

Hr. Holger Hansen stillede forskellige spørgsmål, og jeg har i min besvarelse været inde på nogle af de spørgsmål, der blev stillet. Hr. Holger Hansen stillede det spørgsmål, om loven kunne opfylde sit formål, når det rent faktisk er sådan, at loven ikke forbyder og heller ikke kan forbyde sejlads fra udlandet til Grønland med gods. Jeg indrømmer, at denne mulighed eksisterer. Den eksisterer, fordi vi har liberaliseret forslaget efter henstilling, som jeg nævnte før, fra handelsministeriet og i sidste ende fra Rederiforeningen. Denne liberalisering betyder, at vi ikke kan indføre en koncessionsordning, og derfor kan vi ikke ramme det, hvis nogen skulle finde på at transportere gods fra udlandet til Grønland. Men de folk, der har kendskab til disse handelsforbindelser, er ikke bange for, at denne mulighed skal blive udnyttet ret meget. Man siger, at der ikke vil opstå store problemer i forbindelse med denne mulighed. I givet fald skal man først chartre et udenlandsk skib, og hvis dette skib sejler f. eks. fra Tyskland og anløber danske havne, så må det ikke tage gods med fra danske havne. Denne risiko betragter vi ikke som nogen stor risiko.

Det næste spørgsmål, der blev stillet af hr. Holger Hansen, var, om det var tilrådeligt at give denne koncession, altså monopol

til den kgl. grønlandske handel, og hvis svaret var ja, om det så er rigtigt at vente helt til 1980-81 med at ændre loven. Dertil vil jeg gerne sige for det første, at det ikke drejer sig om et fuldstændigt monopol, som man forestiller sig, for det andet, at det selvfølgelig er op til folketinget og ministeriet for Grønland, alle implicerede parter, at tage denne lovgivning op til revision før 1980-81. Revisionsbestemmelsen går jo kun ud på, at vi i det mindste skal tage loven op til behandling i 1980-81. Hvis man ved lovens administration efter dens ikrafttræden finder ud af, at der er for mange uheldige ting knyttet til denne lov, så er der intet i vejen for, at vi kan tage loven op til revision hurtigere.

Hr. Holger Hansen gjorde endvidere bemærkninger om den timing — for at sige det på dansk — der har været i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget og charteringen af de skibe, som omtales i bemærkningerne side 2. Jeg tror, jeg kan sige, at hr. Holger Hansen har et udmærket kendskab til, hvordan man i visse situationer er nødt til at handle for at udnytte en situation, der er opstået. De skibe, der omtales her, er skibe, der bygges i øjeblikket, og rederierne er selvfølgelig interesserede i, at der indledes forhandlinger med de myndigheder, der transporterer gods til Grønland. I både rederierne og statens interesse har vi måttet indgå disse kontrakter, som varer helt op til 10 år. Der er i og for sig gode begrundelser for, at man har måttet gøre dette. At timingen så ikke helt passer med fremsættelsen af dette lovforslag og eventuelt vedtagelsen af dette forslag, det er en anden ting, men i den slags situationer er man nok nødt til at handle med en vis hurtighed og så håbe på, at lovforslaget alligevel i sidste ende vil blive godkendt.

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til indlæggene fra hr. Poul Dam eller hr. Svend Haugaard, men takke for den tilslutning, der er givet udtryk for. Jeg forstår godt, at hr. Svend Haugaard i og for sig ikke er begejstret for monopolerne, men det er altid rart, når man ved vurderingen af et sådant lovforslag tager sit udgangspunkt i de særlige grønlandske forhold i stedet for at sammenligne så meget med tilstandene hernede. Jeg takker meget for den tilslutning, som hr. Svend Haugaard har givet.